

SEÇME
DÜNYA MASALLARI

2

Asya Masalları

Burma, Çin, Hindistan, Japonya, Rusya, Sibirya, Vietnam, Afganistan

dipnot yayınları

İçindekiler

Son Parlak Şahinin <i>TüyülRusya</i>	7
Vassilissa Altın Bukle, Güzel Kel Kafa/ <i>Rusya</i>	17
Prens İvan ve Çalgısı/ <i>Rusya</i>	27
Alyonuşka ile <i>İvanuşka./Rusya</i>	39
Gençlik <i>Elmaları/Rusya</i>	43
Aptal İvanuşka'nın Başına GelenlerAfö/.^.....	55
Alnında Ay, Çenesinde Yıldız Olan Çocuk/ <i>Hindistan</i>	67
Aslan ve Turna Kuşu/ <i>Hindistan</i>	83
Güneş, Ay ve Rüzgâr'ın Akşam Yemeği/ <i>Hindistan</i>	87
Raca'nın oğlu ile Prenses Labam/ <i>Hindistan</i>	89
Leyla ile Mecnun/ <i>Hindistan</i>	99
Kralın Yeni Elbisesi/ <i>Çin</i>	111
Küçük Yabankazı/ <i>Çin</i>	121
Sihirli Eldivenler/ <i>Çin</i>	133
Uçan Horoz/ <i>Çin</i>	143
Küçük Balıkçı/ <i>Çin</i>	147

İki Küçük Kırlangıcın Uzun Yolculuğu/ <i>Çin</i>	155
Yabani Üzümler/ <i>Çin</i>	169
İnsan Avlayan Kurt/ <i>Çin</i>	183
Uyduruk <i>Hikâyeler/Burma</i>	195
Sinek/ <i>Vietnam</i>	199
Balıkçı Urashima/ <i>Japonya</i>	203
Bu Çiçekler Kimin İçin?/ <i>Japonya</i>	207
Minnacık Yaşlı Kadın ve Beş İneği/ <i>Sibiry</i> a.....	211
En Güzel Ses <i>Nedirt/Ajganistan</i>	221

Son Parlak Şahinin Tüyü

Bir zamanlar yaşlı bir karıkoca yaşarmış. Karıkocanın üç kızı varmış. En küçük kızları dilin anlatabileceğinden daha tatlı, bir periden daha güzelmiş. Yaşlı adam bir gün şehirdeki pazara giderken kızlarına kendisinden bir şey isteyip istemediklerini sormuş. Büyük kız yeni bir elbise, ortanca kız yeni bir şal, küçük kız ise kırmızı çiçekler istemiş. Yaşlı adam küçük kızına gülümseyerek, "Benim küçük bebeğim! Kırmızı çiçekleri ne yapacaksın? Bence yeni bir giysi istemelisin," demiş. Fakat her ne söylediyse küçük kızını ikna edememiş. Kız "Kırmızı çiçekler isterim," diye tutturmuş.

Yaşlı adam pazara gitmiş. Büyük kızına elbise, ortanca kızına şal almış. Fakat tüm şehri gezmesine rağmen küçük kızının istediği kırmızı çiçekleri bulamamış. Eve dönerken yolda, elinde kırmızı bir çiçek tutan bir yabancıya rastlamış. "Çiçeği bana satar mısın?" diye sormuş yabancıya. "Çiçeğim satılık değil," demiş yabancı. "Ama eğer küçük kızın son parlak şahin olan oğlumla evlenmeyi kabul ederse, bu çiçeği sana hediye olarak veririm," diye eklemiş.

Yaşlı adam derin düşüncelere dalmış. Eğer çiçeği kızına veremezse küçük kızı çok üzülecek, ama çiçeği alırsa da onu hiç tanımadığı biriyle evlendirmek zorunda kalacak. Kendi kendine bunda bir kötülük olmadığını, eğer

son parlak şahin umdukları gibi çıkmazsa, evlenmekten vazgeçebileceklerini düşünmüş.

Yaşlı adam eve gitmiş. En büyük kızına yeni elbisesini, ortanca kızına yeni şalını vermiş. En küçük kızına da çiçeği verirken kulağına eğilip bu çiçeği sevmediğini, çünkü çiçeği satın almadığını, onu bir yabancından, kendisini onun oğluyla evlendirmek koşuluyla aldığını söylemiş.

Küçük kız babasına merak etmemesini, kendisiyle evlenmek isteyen bu şahinin çok iyi ve kibar biri olduğunu söylemiş. Parlak şahinin, ayakları toprağa değdiğinde kahramanlar kahramanına dönüştüğünü eklemeyi de unutmamış.

"O zaman sen bu adamı tanıyorsun," demiş babası.

"Evet baba, tanıyorum. Geçen pazar kilisedeki ayinde birlikteydik. Bütün ayin boyunca gözlerini benden ayırmadı. Konuştuk ve beni sevdiğini söyledi."

Yaşlı adamın alnında derin izler oluşmuş ve başını sallayarak kızına, "Odana git ve uyu. Gün doğmadan neler doğar. Bu konuyu yarın konuşuruz," diyerek küçük kızını odasına yollamış.

Küçük kız odasına kapanmış. Kırmızı çiçeği suya koymuş ve odanın penceresini açarak göğün mavi ufkuna bakakalmış. Nereden geldiği belli olmayan, çiçek renkli tüylere sahip son parlak şahin uçarak gelmiş, pencereden içeri girmiş ve yere konar konmaz genç bir erkeğe dönüşmüş. Kız ilk başta çok korkmuş. Fakat konuştuğunda yüreğindeki korku yerini büyük bir coşkuya bırakmış. Gün ışıyana kadar bir sürü şeyden konuşmuşlar. Tanyeri ağarınca son parlak şahin kızı öpmüş ve " Her gece bu çiçeği pencerede görünce uçarak sana geleceğim sevgilim. İşte sana kanatlarımdan bir tüy. Eğer yeni bir elbise istersen balkona çık, tüyü havada sağa doğru salla, isteğin hemen yerine gelecektir," demiş ve kızı bir daha öptükten sonra parlak bir şahine dönüşmüş, sonra karanlık ormanın derinliklerine doğru uçup kaybolmuş.

Kız, şahin gözden kaybolana kadar arkasından bakmış, pencereyi kapatmış ve yatağına gidip uyumuş. O günden sonra çiçeği pencereye koyduğu her gece son parlak şahin uçarak kızın yanına gelmiş.

Sonunda pazar günü gelip çatmış. Kızın ablaları pazar ayini için giyinmiş ve sonra küçük kız kardeşlerine "Peki sen ne giyeceksin? Ayin için giyecek yeni giysin yok," diye sormuşlar.

"Benim için fark etmez. Ben de duamı evde ederim," diye cevap vermiş kız.

Büyük kızlar kiliseye giderken küçük kız eski elbisesi üzerinde, pencerenin kenarına oturup kiliseye ayine gidenleri seyretmeye başlamış. Kız bir süre beklemiş, daha sonra sundurmaya çıkıp renkli tüyü sağa doğru sallamış. Bir anda nereden geldiği belli olmayan, yağız atların çektiği kristal bir araba belirmiş. Arabada altın giysiler içinde uşaklar, güzel bir elbise ve çok pahalı mücevherler varmış. Elbiseyi giyen kız kendini kristal arabada kiliseye giderken bulmuş. Kiliseye vardığında herkes onun güzelliğine hayran kalmış, onu çarın kızı zannetmiş.

Ayin bittikten sonra küçük kız kiliseden çıkıp arabasına kurulmuş ve evine doğru yola koyulmuş. Bu çok güzel kızın nereye gittiğini merak eden insanlar kiliseden dışarı fırlamış, fakat ona ait hiçbir iz bulamamışlar.

Küçük kız eve varır varmaz güzel giysilerini çıkarmış, renkli tüyü sola doğru sallar sallamaz da kendini yine pencerenin kenarında oturmuş, kiliseye giden insanları seyrederek halde bulmuş.

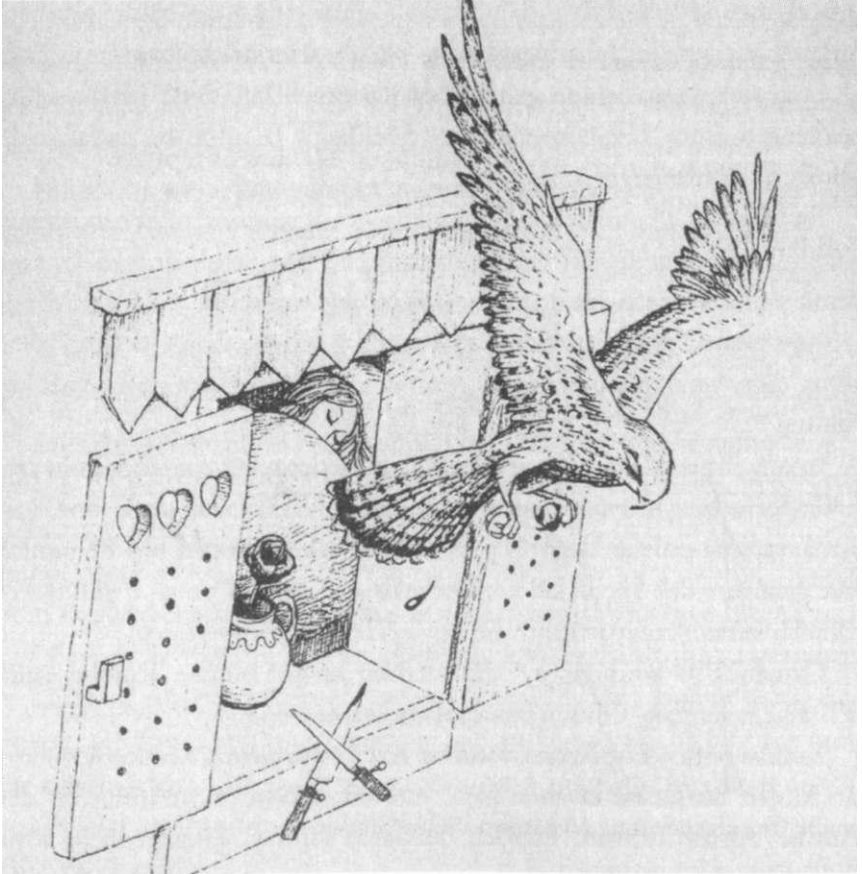
Kız kardeşleri eve döner dönmez o gün kiliseye muhteşem güzellikte bir kızın geldiğini, güzelliğinin dille anlatılamaz, kalemle çizilemez kadar mükemmel olduğunu küçük kıza anlatmışlar.

ikinci pazar ayininde de, üçüncü pazar ayininde de küçük kız kilisedeki insanları, kız kardeşlerini, anne ve babasını şaşırtmaya devam etmiş. Fakat bir gün ayin sonrası eve dönüp de elbiselerini çıkardıktan sonra, elmas bir saç iğnesini başında unutmuş. Ablaları kiliseden döndükten sonra yine

çarın muhteşem kızını anlatırlarken, kardeşlerinin saçlarının arasında parlayan elmas iğnenin farkına varmışlar.

"Sevgili kardeşim, bu da ne böyle? Bugün çarın kızı da aynı saç iğnesinden takmıştı. Sen nereden buldun bu iğneyi?" diye sormuşlar.

Küçük kız ne diyeceğini şaşırılmış ve odasına koşup kapıyı arkasından kapatmış. Ablaları iğneyi nereden bulmuş olabileceği konusunda aralarında tartışmışlar, ama o ser verip sır vermemiş. Böylece abaları küçük kız kardeşlerini izlemeye karar vermişler. Bir gece onun, pencereden içeri süzülen ve gün doğumunda yine pencereden ormanın derinliklerine doğru uçup giden parlak şahinle konuşmasına tanık olmuşlar.

Büyük kız kardeşler çok kıskançmış. Küçük kardeşlerinin penceresine çaprazlamasına iki bıçak yerleştirmeye karar vermişler. Böylece parlak şahin geldiğinde renkli tüylerinden bir kısmı kesilecekmış. Küçük kız kardeşin bu plandan haberi yokmuş. Yine bir gece kırmızı çiçeği pencerenin pervazına koyup tatlı bir uykuya dalmış. Parlak şahin uçarak pencerenin kenarına gelmiş, fakat bıçakların farkına varamamış ve sol pençesini kesmiş. Bütün bu olanlardan haberi olmayan küçük kız kardeş tatlı uykusuna devam ederken, parlak şahin keskin bir çığlık atarak gökyüzüne ağmış, sonra karanlık ormanın derinliklerinde gözden kaybolmuş.

Sabah olunca küçük kız kardeş uyanmış, etrafına bakınmış. Gün ışımalarına rağmen sevgilisi odasında yokmuş. Pencereden dışarı baktığında çaprazlamasına yerleştirilmiş bıçakları ve çiçeğin üzerindeki kan damllarını görmüş. Gözyaşları içinde geceler boyu pencere kenarında parlak şahini beklemiş durmuş. Ümitsizce parlak tüyü sallamış, fakat ne son parlak şahin gelmiş, ne de hizmetçileri.

En sonunda gözyaşları içinde babasına gitmiş ve gitmek için izin istemiş. Küçük kız kardeşe üç çift demir ayakkabı, üç tane demir değnek, üç tane demir şapka ve üç tane de demir paskalya çöreği yapmışlar. Küçük kız demir şapkayı başına, demir ayakkabıları ayağına geçirmiş, demir değneği eline almış, diğer eşyaları da torbasına koyarak karanlık ormana doğru yola koyulmuş.

insana ürperti veren ormanın içinde kütüklerin, ağaç gövdelerinin arasında zorlu bir yürüyüşe başlamış küçük kız. Ayakkabısı artık lime lime olana, şapkası ezilene, değneği paslanana ve çöreklerinden biri de unufak hale gelinceye dek küçük kız yürümeye devam etmiş. Orman o yürüdükçe daha bir karanlık oluyor, dipsiz bir kuyuya dönüşüyormuş sanki.

Ormanda ilk gördüğü şey demirden bir kulübe olmuş. "Kulübe, kulübe!" diye seslenmiş, "Önünü bana, arkanı ormana dön."

Kulübe önünü küçük kıza dönmüş. Kız içeriye girmiş. Kulübede dudakları kırışte, burnu ise tavanda olan, yere boylu boyunca uzanmış bir dev varmış. "Aman Tanrım! Eskiden buralarda kimseyi göremezdiniz. Söyle

bakalım güzel kız, nereye gidiyorsun? İş aramaya mı çıktın, yoksa işten mi dönüyorsun?" diye sormuş dev.

"Bir zamanlar çiçekten tüyleri olan parlak bir şahinim vardı. Kız kardeşlerim onu yaraladılar. Ben o şahini arıyorum," diye cevap vermiş küçük kız.

"Sevgili çocuğum, daha epey yolun var. Bundan başka dokuz diyardan daha geçmen gerekiyor. Çiçekten tüyleri olan son parlak şahin sekizinci diyarın ellinci krallığında yaşıyor ve çarın kızıyla nişanlandı," demiş dev.

Küçük kızın karnını doyurmuş, ona yatacak yer göstermiş. Ertesi sabah gün ışıırken küçük kız uyandırmış. Yol için ona hediye olarak altın bir çekiçle on elmas çivi vermiş ve demiş ki:

"Mavi denize ulaştığında, son parlak şahinin eşi kıyıya yürüyüşe gelir. Elmas çivileri altın çekiçle sahile çak. Kız senden bunları satın almak isteyecektir. Onları sakın satma, ama son parlak şahini görme karşılığında bunları ona verebileceğini söyle. Şimdi git güzel kızım. Tanrı seninle olsun."

Küçük kız tekrar karanlık ormanın derinliklerine doğru yola koyulmuş. Bir sonraki kulübeye ulaşmadan önce ayakkabılarının ikinci çifti de giyilemez duruma gelmiş, ikinci şapkası da ezilmiş, ikinci değneği de paslanıp kırılmış ve demirden çöreği de unufak olmuş.

"Kulübe, kulübe!" diye seslenmiş, "Önünü bana, arkasını ormana dön ki içeri girebileyim, yiyecek bir şeyler bulabileyim." Kız içeriye girmiş. Kulübede dudakları kırışte burnu ise tavanda, boylu boyunca yere uzanmış bir dev varmış. "Aman Tanrım! Eskiden buralarda kimseyi göremezdiniz. Söyle bakalım güzel kız, nereye gidiyorsun?" diye sormuş dev. "Sevgili dev, son parlak şahini arıyorum," diye cevap vermiş küçük kız. Dev, şahinin nişanlısının bugün bekârlığa veda partisi düzenlediğini söylemiş ve ona yiyecek içecek bir şeyler verip yatacak yer göstermiş. Dev, ertesi sabah kız uyandıırıp ona altın bir tabak ile bir elmas top vermiş. Mavi denizin sahiline geldiğinde elmas topu altın tabakta yuvarlamasını, son parlak şahinin nişanlısının bunları kendisinden satın almak isteyeceğini, ama kesinlikle satmamasını, yalnızca parlak şahini görmesi karşılığında bunları ona verebileceğini söylemesini tembih etmiş.